

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/11/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6924203374
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6924203374.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka (sudca spravodajca) a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému A. B., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. XXXX/XX, D. E., právne zastúpenému ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Ján Segeč s.r.o., so sídlom Skuteckého 26, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 258 039, o zaplatenie 6.238,82 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 8Csp/90/2024-115 z 29. januára 2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (prvý výrok). Žalovanému priznal voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (druhý výrok).

2. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal plnenia z úverovej zmluvy uzavretej dňa 18. 09. 2022 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. (ďalej len „právny predchodca žalobcu“, alt. „postupca“) žalovanému úver v celkovej výške 5.103,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 156,47 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Nakoľko žalovaný porušil povinnosť splácať úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu ku dňu 15. 10. 2023 oznámil žalovanému, že je v omeškaní a ku dňu 16. 11. 2023 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatným v celom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie posúdil zmluvu zo dňa 18. 09. 2022 ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a v prvom rade sa zaoberal aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu. V tomto smere zistil, že právny predchodca žalobcu vo výzve zo dňa 15. 10. 2023 a ani v oznámení o mimoriadnom zosplatnení úveru zo dňa 17. 11. 2023 neuviedol splátky, s ktorými bol žalovaný v omeškaní a neuviedol ani konkrétnu splátku, pre ktorú vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Súd prvej inštancie poukazujúc na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2024 a sp. zn. 2Cdo/149/2021 dospel potom k záveru, že v dôsledku absencie údajov o konkrétnej splátke, s ktorou je dlžník v omeškaní, nemohlo dôjsť k riadnemu zosplatneniu celého úveru

podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Nakoľko nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemohlo dôjsť v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v spojení s § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch ani k platnému postúpeniu pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na tretiu osobu, v dôsledku čoho je zmluva o postúpení pohľadávky žalobcovi absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ v spojení s § 525 ods. 2 OZ. Z týchto dôvodov mal súd prvej inštancie za to, že žaloba nie je dôvodná pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania.

3. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP požadujúc rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť, resp. napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022, v zmysle ktorého: „...špecifikácia splátky pre ktorú dochádza k zosplatneniu by nemala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu.“. Podľa žalobcu zákon neukladá veriteľovi povinnosť v zosplatňujúcom úkone, resp. jemu predchádzajúcej výzve označiť splátku, pre ktorú došlo k zosplatneniu. Výzvy pred vyhlásením splatnosti obsahujú údaj o celej dlžnej sume, s ktorou je dlžník v omeškaní, pričom špecifikácia splátky nemá v konečnom dôsledku žiaden pozitívny dopad na zvýšenie platobnej disciplíny dlžníka a absencia tohto údaju nekladie dlžníka do nevýhodnejšieho postavenia. Priemerný spotrebiteľ má vedomosť o výške sumy, zaplacením ktorej zabráni zosplatneniu úveru. Žalobca uviedol, že pokiaľ by bol povinný uviesť rozhodnú splátku v upozornení pred zosplatnením podľa § 53 ods. 9 OZ a rovnako aj v samotnom zosplatnení, veriteľ by uvádzal údaje o rôznych splátkach, pričom táto informácia by pre dlžníka nemala žiadnu informačnú hodnotu, práve naopak, dlžník by sa mohol dostať do informačnej asymetrie. Žalobca poukázal aj na novelizované znenie § 53 ods. 9 a 10 OZ účinné od 01. 11. 2024, ktoré neurčilo špecifikáciu splátky ako obligatórny údaj výzvy pred zosplatnením. Navyše žalovaný, ktorý sa zaviazal splácať svoje záväzky má mať objektívne vedomosť o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní, prípadne kedy a koľko mal uhradiť a neuhradil.

5. Žalobca mal za to, že zo strany jeho právneho predchodcu nedošlo pri uplatnení práva podľa § 565 OZ k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti, práve naopak, právo uplatnil v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR (rozhodnutia sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30. 11. 2022, sp. zn. 4Cdo/132/2021 z 15. 12. 2022 a sp. zn. 7Cdo/26/2023 z 29. 11. 2023) i odvolacích súdov (rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/1/2024 zo dňa 29. 11. 2024 a 17CoCsp/7/2023 zo dňa 24. 10. 2023, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25CoCsp/12/2024 zo dňa 06. 11. 2024, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/20/2023 z 24. 06. 2024 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 26CoCsp/1/2023 zo dňa 11. 01. 2024). Podľa uvedených rozhodnutí zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť veriteľa vo výzve uviesť, ktorá konkrétna splátka je považovaná za omeškanú, resp. ktorá splátka mimoriadnu splatnosť vyvolala. Určenie, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky nastalo zosplatnenie dlhu je právnym posúdením, spočívajúcim výhradne na posúdení súdu. Žalobca nemá povinnosť vec právne kvalifikovať, ale len skutkovo vymedziť, čo urobil. Právne posúdenie súdu prvej inštancie týkajúce sa neplatnosti zosplatnenia považuje žalobca za nesprávne a v spojitosti s tým považuje za nesprávny aj záver prvoinštančného súdu ohľadne neplatného postúpenia pohľadávky.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolaním napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, zákonný a spravodlivý. Už od začiatku konania namietal, že k platnému zosplatneniu úveru nedošlo pre neuvedenie konkrétnej splátky. Navyše z listinných dôkazov vyplýva, že konečná splatnosť pohľadávky má nastať až po postúpení pohľadávky z postupcu na žalobcu, čo zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 03. 2024 činí neplatnou podľa § 39 OZ pre rozpor so zákonom. Z týchto dôvodov žalovaný namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Na podporu svojich tvrdení odkázal na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 a sp. zn. 6Cdo/15/2023. K argumentom žalobcu o tom, že priemerný spotrebiteľ má vedomosť o výške sumy, zaplacením ktorej zabráni zosplatneniu žalovaný uviedol, že vo výzve zo dňa 15. 10. 2023 bolo uvedené, že je v omeškaní so splácaním sumy 1.817,32 Eur, čím bol uvedený do omylu s tým, akú sumu je nutné zaplatiť, aby zabránil zosplatneniu, čo je v rozpore s § 53 ods. 9 OZ a na túto situáciu bolo poukazované v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/188/2023. K odkazovaným rozhodnutiam krajských súdov žalovaný uviedol, že tieto nie sú pre konajúci súd záväzné, pokiaľ navyše existujú aktuálnejšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Taktiež

novela OZ účinná od 01. 11. 2024 nemá vplyv na posudzovanie platnosti právneho úkonu právneho predchodcu žalobcu, nakoľko v zmysle prechodných ustanovení § 879y ods. 1 a 2 OZ sa na vznik právnych vzťahov a právnych nárokov vzniknutých do 31. 10. 2024 použijú ustanovenia účinné do 31. 10. 2024. Z týchto dôvodov žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

7. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu zotrval žalobca na svojich dovtedajších tvrdeniach.

8. Žalovaný v následnom vyjadrení uviedol, že právny predchodca žalobcu neskúmal jeho bonitu, čo má v zmysle § 7 ods. 1, § 11 ods. 2 a § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený svoju pohľadávku postúpiť.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

10. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP: „Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.“

11. Za podstatnú odvolaciu námietku odvolací vyhodnotil námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vyplývajúcu z neplatnosti zmluvy o postúpení žalovanej pohľadávky žalobcovi v dôsledku nekonkretizovania splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. V odvolaní žalobca namietal, že požiadavka konkretizovania splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu sa v právnom poriadku nenachádza a teda nesplnenie tejto povinnosti nemôže byť veriteľovi na ťarchu.

12. V konaní nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva majúca spotrebiteľský charakter, preto bolo nutné na predčasné zosplatnenie aplikovať okrem § 565 OZ aj špeciálne ustanovenie § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom do 31. 10. 2024), v zmysle ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Odvolací súd dáva žalobcovi za pravdu, že zákon *expressis verbis* neustanovuje podmienku konkretizovania splátky, ktorej nezaplatenie viedlo k zosplatneniu celého dlhu, avšak z obsahu ust. § 53 ods. 9 OZ vyplýva, že pre správne určenie uplynutia trojmesačnej lehoty na zosplatnenie, je riadne konkretizovanie tej-ktorej splátky zásadné a účelné. Rovnako tak je konkretizovanie splátky zásadné aj v súvislosti so správnym určením začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ, ktorá sa odvíja od zročnosti jednotlivých splátok. Odvolací súd ma za to, že právny úkon, ktorým došlo k zosplatneniu i jemu predchádzajúca výzva musí obsahovať aj údaj o konkrétnej splátke, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala, v opačnom prípade by sa jednalo o neurčitý právny úkon vyvolávajúci dôvodné pochybnosti o tom, či bola dodržaná zákonná trojmesačná lehota v zmysle § 53 ods. 9 OZ a tiež o tom, kedy začala plynúť premlčacia doba podľa § 103 OZ.

13. Z obsahu výzvy zo dňa 15. 10. 2023 nevyplýva, že by právny predchodca žalobcu konkretizoval, s ktorou konkrétnou splátkou sa dlžník dostal do omeškania, rovnako tak z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 17. 11. 2023 nevyplýva, pre ktorú konkrétnu splátku došlo k mimoriadnemu zosplatneniu úveru. Výzva zo dňa 15. 10. 2023 obsahuje len neurčitý údaj o výške pohľadávky, z ktorého však nie je možné jednoznačne určiť, pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky by mal žalovaný stratiť výhodu splácať úver v splátkach, ani či právny predchodca žalobcu dodržal zákonnú trojmesačnú lehota podľa § 53 ods. 9 OZ.

14. Žalobca v odvolaní poukazoval na rozhodovacu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky i niektorých krajských súdov, odvolací súd má však za to, že tieto rozhodnutia už boli novšou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prekonané a závery najvyšších súdnych autorít v otázke potreby konkretizovania splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu, možno v súčasnosti považovať za ustálené (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/197/2022, sp. zn. 5Cdo/2/2023, sp. zn. 6Cdo/15/2023), a to hlavne v situácii, kedy je odvolaciemu súdu na základe oznámenia Najvyššieho

súdu SR známa tá skutočnosť, že na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu konaného dňa 04. 06. 2025 bol na podklade rozhodnutia sp. zn. 6Cdo/152/2022 prijatý judikát (v čase rozhodovania odvolacieho súdu ešte nepublikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky), ktorého právna veta znie: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutie oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 OZ).“

15. S poukazom na uvedené tak odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie konštatuje, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k platnému zosplatneniu úveru podľa § 565 OZ z dôvodu nedostatku identifikácie splátky, ktorá zosplatnenie vyvolala podľa § 53 ods. 9 OZ. Pohľadávka sa nestala splatnou pred jej postúpením, čím došlo k porušeniu § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s § 525 ods. 2 OZ. Napriek rozporu so zákonom došlo medzi postupcom a žalobcom k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 03. 2024, takýto právny úkon je však nutné považovať za absolútne neplatný podľa § 39 OZ, a teda sa naň hľadí akoby nikdy nebol urobený. Žalobcom je i napriek vyššie uvedenému postupník, ktorý však na podanie žaloby nie je aktívne vecne legitimovaný. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom prvoinštančného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. K odvolacej námietke týkajúcej sa absencie povinnosti konkretizovať splátku v novelizovanom ustanovení § 53 ods. 9 a 10 OZ účinnom od 01. 11. 2024 odvolací súd dodáva, že nakoľko k zosplatneniu úveru došlo v tomto prípade pred 01. 11. 2024, v zmysle § 879y OZ sa zosplatnenie spravuje ustanoveniami platnými do 31. 10. 2024 a preto je táto odvolacia námietka žalobcu irelevantná.

16. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, a to vrátane závislého výroku o trovách konania (druhý výrok), keďže súd prvej inštancie náležite aplikoval zásadu úspechu v spore podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

17. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 2 : 1. Odlišné stanovisko sudcu, ktorý nesúhlasí s väčšinovým rozhodnutím, sa pripája k tomuto rozhodnutiu (§ 394 ods. 1 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.